№ 168 Հոկտեմբերի 3 (15) **1879** Հոկտեմբերի 3 (15) № 168

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի կես տարվանը 6 ռուբլի

Խմբագիրներ՝ Գրիգոր եվ Գեղամ Խալաթյանցներ

Հասցե՝ Թիֆլիս, Редакція „Мшакъ"

ՄՇԱԿ

Խմբագրատունը բաց է առավոտեան 10—2 ժամ (Մոցի կիրակի և տոն օրերից)

Ընդունվում բնակվում է ամեն չինգշաբթի

Ընդունվում բնակվում Հանրագիր գնվում եվ ստացվի Իրատարակչի բառերն 2 ֆունտ։

ՊԱՐԱՆԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Հայուհեաց ազգանուէր ընկերութիւն — Նոր բիբլիա առանց թարգմանութեան։ Նամակ Նոր-Խոյից։ Նոր բարք։ — Ազգասիրեան առանձնութիւն։ Քիչ բան։ — Ազգային հնութիւններ։ — Հնագոյն հանգամանքներ։ — Ցնցումներ։ — Ի՞նչ անելիք։ Ազգային մասնաբաժնութիւններ։

ՀԱՅՈՒՀԵԱՑ ԱԶԳԱՆՈՒԷՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆԸ

Ի՞նչ գրեցս ստացանք Կ. Պոլսից այնտեղ կազմված «Հայուհեաց ազգանուէր ընկերութիւն» կանանցագրութիւնը և նրա հետ մի նամակ տիկին Ի՞տրիսաՊիչբուանից, որի մէջ յայտնի տիկինը խնդրում է մեզ հանձնել խմբիչիսի հայ կանանց և գրիչներին այնել Կ. Պոլսում կազմված ընկերութիւնը։

Ի՞նչ կուշխատանք տպագրել ընկերութիւն կանանցագրութիւնը և յայտնի տիկնոջ նամակը, իսկ առ այժմ կը կանենայինք մի բանի խոսք ասել յիշեալ ընկերութիւնն մասին։

Հաճելի է «Հայուհեաց ազգանուէր» ընկերութիւն նպատակը շատ գովելի և հանգիստ-

կան է։ Ազգս նպատակին է հայ յաղթի քգանական անուն գաղափարակրութիւն ունենալ։

Խայց այդ ազգնէր գորս հանելոր հարցական էր մի առանձին ընկերութիւն կազմել, կամ՝ եթէ այդ ընկերութիւնը տարբ ընկերութիւնների՝ մեջ էր կազմված՝ միթէ նա չէր կարող միանալ Կ. Պոլսի միւս, միանման նպատակներ ունեցող ընկերութիւնների հետ։ Այն և նայն չէ, միթէ, որ նոր ազգնիցների թէ ստանալու գործիք նպատակը շունի, միթէ, և «Ի՞նրատանան» ընկերութիւնը Ինչ էլ աշխատում է թգանական գաղափարներ հիմնել Հայուհեաց։

Ի՞նչ առնական միանալոյց բաժանման գործարար թիւնների անայրանարութիւնը նրա մէջ էլ ենք առնում՝ որ ռուսահայերի հայերը կը գժտանան բոլոր այդ ընկերութիւնների դեմ։

Եկրան մենք հանձնարարենք «Հայուհեաց» ընկերութիւնը, մենք չենք կարող մի և նույն ժամանակ թէ նրան և թէ «Ի՞նրատանան» ընկերութիւնը ծառայել։ Ի՞նչ լաւ ենք հանարում՝ մի գործ կատարել, բայց որքան որ կերպով կատարել բան թէ հաղար և մի գործ յանձն առնել և չը կարողանալ ոչ մինը որքան որ կերպով առ ասել առանձ։

Ընդհանրապես թէ նրանց պատանի ոգիներին չեն կարող չը խառնանել, որ իրանց ընկերութիւնն նպատակը միանման է «Ի՞նրատանան», «Ինդրատանան» և այլ ընկերութիւնները.... Ինչպէս էլ պատրաստ են, երբ ասեցի նրանց թէ ամեն միջոցներ ունենան, միանալ Հայուհեաց՝ պրիսրդաց գաղրոցներ։ Ինչի բան չէր ցնցի, միթէ է, որ «Հայուհեաց» ընկերութիւնն վարչութիւնը կազմեց պատանի տիկինները մանելին այն ընկերութիւնն վարչութիւնը, կամ՝ մանանակցելին այն ընկերութիւնն ընդ հանուր ժողովին, որ պէտք է կազմին Կ. Պոլսի բոլոր ազգային ընկերութիւնների միանալու։

Ընկերութիւնն կանոնագրութիւնից մենք չենք առնում՝ որ «Հայուհեաց» ընկերութիւնը միւս ընկերութիւններից մի որ և է տարբերութիւն նպատակ ունենար։ Խակ միանալով նրանց բոլորը առնի մեծ ոյժ կարող էին ունենալ և առնի մեծ գումարների ապրանք թէ ռուսահայերի և թէ թուրքաց հայերի կողմից։ Մանաւանդ եթէ ոչինչ խորհրդութիւն չը գնեն հոգ մանուսի կիներին գաղանաբերեան մէջ։

Խայց եթէ «Հայուհեաց» ընկերութիւնը ոչինչ պայմանով չի կամենայ միանալ Կ. Պոլսի միւս ընկերութիւնների հետ, մենք նրան նպատակին այնատանենայինք այնքան Հասանելու՝ որ մեզ թէ ոչ կը տանք յոյգ-ոչ, թիֆլիսի Հայոց Հիմնարկութիւնը թղթակց մէջ մի ընկերութիւն կազմել, որ կարողանար Կ. Պոլսի հոգ կանանց ընկերութիւնը Ռուսաստանի բաժին հանարելիք։

Խակ մենք բնչնեկրա նոր թղթակ ենք մեր ոյժերը «Ի՞նրատանան» ընկերութիւնը ծառայելու և առնի մեծ և առանցով էլ կը նոր թղթենք մեր բոլոր ջանքերը այն ընկերութիւնը ծառայելու, որ պիտի կազմվի Կ. Պոլսի բոլոր ազգային ընկերութիւնների միանալոց մէջ միանալու։

Ի՞նչ է մեր վերջին խոսքը Կ. Պոլսի այն բոլոր հոգոց ընկերութիւնների միրագրութիւնը, որոնց նպատակն է միանալ առաջ՝ առաջարկել «Հայուհեաց»։

Գ. Ա.

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՄՇԱԿՈՒՅԹՆԵՐԻՑ

—

I

Ազգությունը պատկանում է բարոյականութիւնին։ Եթէ մեր խոսքը հարկաւոր է ասել ազգությունը մեզ համար ինչ է։ Մենք նրան չը հարգենք մեզ ազգում մեզ ազգում մեզ համար։ Միայն այդ պատճառով ազգությունը կարող է ցանկալի գաղափարներ մեր մարմին, մի ամբողջություն։ Ազգ հարգենք — չը կոչ ազգությունն այդ բառի բուն նշանակությամբ. երբ ասենք, որպես ասենք մեր մարմնի — չենք կարում մի ազգություն, թէպէտ և նրանց մարմնի մեջ մի ազգ է ասում։

Ազգությունը պատկանում է բարոյականութիւնին։ Ազգ մեր խոսքը հարկաւոր է ասել ազգությունը մեզ համար ինչ է։ Մենք նրան չը հարգենք մեզ ազգում մեզ համար։ Միայն այդ պատճառով ազգությունը կարող է գաղափարներ մեր մարմին, մի ամբողջություն։ Ազգ հարգենք — չը կոչ ազգությունն այդ բառի բուն նշանակությամբ. երբ ասենք, որպես ասենք մեր մարմնի — չենք կարում մի ազգություն, թէպէտ և նրանց մարմնի մեջ մի ազգ է ասում։

Ազգությունը պատկանում է բարոյականութիւնին։ Ազգ մեր խոսքը հարկաւոր է ասել ազգությունը մեզ համար ինչ է։ Մենք նրան չը հարգենք մեզ ազգում մեզ համար։ Միայն այդ պատճառով ազգությունը կարող է գաղափարներ մեր մարմին, մի ամբողջություն։ Ազգ հարգենք — չը կոչ ազգությունն այդ բառի բուն նշանակությամբ. երբ ասենք, որպես ասենք մեր մարմնի — չենք կարում մի ազգություն, թէպէտ և նրանց մարմնի մեջ մի ազգ է ասում։

Ազգությունը պատկանում է բարոյականութիւնին։ Ազգ մեր խոսքը հարկաւոր է ասել ազգությունը մեզ համար ինչ է։ Մենք նրան չը հարգենք մեզ ազգում մեզ համար։ Միայն այդ պատճառով ազգությունը կարող է գաղափարներ մեր մարմին, մի ամբողջություն։ Ազգ հարգենք — չը կոչ ազգությունն այդ բառի բուն նշանակությամբ. երբ ասենք, որպես ասենք մեր մարմնի — չենք կարում մի ազգություն, թէպէտ և նրանց մարմնի մեջ մի ազգ է ասում։

Ազգությունը պատկանում է բարոյականութիւնին։ Ազգ մեր խոսքը հարկաւոր է ասել ազգությունը մեզ համար ինչ է։ Մենք նրան չը հարգենք մեզ ազգում մեզ համար։ Միայն այդ պատճառով ազգությունը կարող է գաղափարներ մեր մարմին, մի ամբողջություն։ Ազգ հարգենք — չը կոչ ազգությունն այդ բառի բուն նշանակությամբ. երբ ասենք, որպես ասենք մեր մարմնի — չենք կարում մի ազգություն, թէպէտ և նրանց մարմնի մեջ մի ազգ է ասում։

Ազգությունը պատկանում է բարոյականութիւնին։ Ազգ մեր խոսքը հարկաւոր է ասել ազգությունը մեզ համար ինչ է։ Մենք նրան չը հարգենք մեզ ազգում մեզ համար։ Միայն այդ պատճառով ազգությունը կարող է գաղափարներ մեր մարմին, մի ամբողջություն։ Ազգ հարգենք — չը կոչ ազգությունն այդ բառի բուն նշանակությամբ. երբ ասենք, որպես ասենք մեր մարմնի — չենք կարում մի ազգություն, թէպէտ և նրանց մարմնի մեջ մի ազգ է ասում։

Ազգությունը պատկանում է բարոյականութիւնին։ Ազգ մեր խոսքը հարկաւոր է ասել ազգությունը մեզ համար ինչ է։ Մենք նրան չը հարգենք մեզ ազգում մեզ համար։ Միայն այդ պատճառով ազգությունը կարող է գաղափարներ մեր մարմին, մի ամբողջություն։ Ազգ հարգենք — չը կոչ ազգությունն այդ բառի բուն նշանակությամբ. երբ ասենք, որպես ասենք մեր մարմնի — չենք կարում մի ազգություն, թէպէտ և նրանց մարմնի մեջ մի ազգ է ասում։